

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **L. C.**, . zast. Mgr. Vlastimilem Loučkem, advokátem, se sídlem Pod Nemocnicí 2381, Louny, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2006, č. j. 42 Cad 206/2005 – 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna zástupci žalobce Mgr. Vlastimilu Loučkovi, advokátu, **se s t a n o v í** ve výši 1600 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 18. 7. 2005, č. X, zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Lounech ze dne 22. 6. 2005 žalobce není plně invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 45 %. Nadále mu tak náleží částečný invalidní důchod.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2006, č. j. 42 Cad 206/2005 – 8, byla tato žaloba odmítnuta s tím, že byla podána opožděně, neboť rozhodnutí žalované bylo žalobci doručeno dne 21. 7. 2005 a žaloba byla předána k poštovní přepravě až dne 23. 9. 2005, tedy po marném uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty k jejímu podání. Jako poslední den lhůty, v níž bylo možno žalobu podat, krajský soud označil 22. 9. 2005.

Toto usnesení napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Tvrdí, že žalobu, podal v zákonné lhůtě. Dále uvádí, že dne 22. 9. 2005 navštívil Okresní správu sociálního zabezpečení v Lounech s tím, že chce podat žalobu proti rozhodnutí žalované. Bylo mu doporučeno opatřit ještě zprávu od ortopeda MUDr. P.. Tento lékař, jehož týž den navštívil, však stěžovateli sdělil, že jej nezná, že má plný stav a že veškerá potřebná vyšetření by trvala asi 14 dnů. Proto mu doporučil najít si jiného lékaře. Když se stěžovatel vrátil na Okresní správu sociálního zabezpečení v Lounech, bylo mu řečeno, že žaloba bude podána ve lhůtě, podá-li ji ještě následujícího dne (tj. 23. 9. 2005). Stěžovatel závěrem konstatuje, že právě 23. 9. 2005 žalobu podal k poštovní přepravě. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle odst. 4 zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle záznamu na doručence opatřeného podpisem stěžovatele bylo rozhodnutí žalované stěžovateli doručeno dne 21. 7. 2005. Podle výše uvedeného pravidla pro počítání času pak poslední den zákonné dvouměsíční lhůty připadl na 21. 9. 2005 (středa), neboť tento den se svým označením („21“) shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Posledním dnem lhůty tedy nebyl den 22. 9. 2005, jak uvedl krajský soud ve svém usnesení. Tedy

nejpozději dne 21. 9. 2005 bylo možné předat žalobu k poštovní přepravě. K tomu však nedošlo, neboť stěžovatel podle záznamu pošty na obálce i podle svého vlastního tvrzení podal žalobu (adresovanou žalované) k poštovní přepravě až dne 23. 9. 2005. Ostatně i kdyby stěžovatel žalobu podal dne 22. 9. 2005, jak původně podle svého tvrzení obsaženého v kasační stížnosti zamýšlel, jednalo by se rovněž o žalobu opožděnou.

Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání žaloby byla zmeškána a byly dány důvody pro její odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Krajský soud v Ústí nad Labem tedy postupoval správně, pokud tak učinil.

Není dán žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., pro který by bylo třeba napadené usnesení zrušit. Proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady vzniklé jí nad rámec běžné úřední činnosti ze spisu nezjistil (ostatně podle ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s. nemá správní orgán důchodového pojištění na náhradu nákladů řízení nárok).

Odměna zástupci stěžovatele Mgr. Vlastimilu Loučkovi, advokátu, který byl stěžovateli ustanoven usnesením Krajského soudu v ústí nad Labem ze dne 10. 3. 2009, č. j. 42 Cad 206/2005 – 57, byla stanovena za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé spočívající v doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)]. Za tyto úkony náleží zástupci stěžovatele odměna ve výši 2 x 500 Kč podle § 7 bod 2 ve vazbě na § 9 odst. 2 advokátního tarifu a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupci stěžovatele tak bude vyplacena částka ve výši 1 600 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu